

Inialay ni Solomon ang Templo

***Susing Talata: "Ang mga pari ay hindi makapasok sa Templo ng Panginoon dahil napuno ito ng maluwalhating presensya ng Panginoon."
2 Cronica 7:2***

***Napiling Kasulatan:
2 Cronica 7:1-7,11***

Ang templong itinayo ni Solomon ay isang paglalarawan ng isang mas malaki, espirituwal na templo na itinatayo ng Diyos sa kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, na ginawa kay Jesus at sa kanyang “maliit na kawan.” (Lucas 12:32). Sinabi ni Pablo, “kayo ang templo ng Diyos.” (1 Corinto 3:16, 17; 12:27). Ang ating Panginoong Jesus ang “pundasyon” ng makalangit na templong ito. — 1 Corinto 3:11

Ang bawat literal na bato na pinili upang maging bahagi ng Templo ni Solomon ay “inihanda bago ito

dinala”—pinutol, hinubog, at pinakintab nang maaga upang eksaktong magkasya sa huling lokasyon nito sa Templo. Samakatuwid, nang dumating ang oras upang tipunin ang lahat ng mga bato upang makumpleto ang gusali, hindi na kailangan ng martilyo o pait. (1 Hari 6:1-7). Inilarawan nito kung paano inihahanda, pinaunlad, at pinatutunayan ng Diyos ang bawat isa sa kaniyang mga inilaan ngayon. Ang mga pagsubok at kahirapan sa buhay ay inilalarawan sa pamamagitan ng pagpapait at pagpapakinis na dumating sa bawat literal na bato, na naglalarawan ng paghahanda ng bawat miyembro ng katawan ni Kristo para sa isang gawain sa hinaharap.

Idinagdag ni Pedro, "Kayo rin, tulad ng mga batong buhay, ay itinatayo sa isang espirituwal na bahay upang maging isang banal na pagkasaserdote, na naghahandog ng mga espirituwal na hain na kaayaaya sa Diyos sa pamamagitan ni Jesu-Kristo." (1 Pedro 2:5-9). Ang espirituwal na templong ito sa langit ay malapit nang matapos sa katapusan ng kasalukuyang Panahon ng Ebanghelyo, kapag ang huling miyembro ng “maliit na kawan” ay natagpuang tapat hanggang kamatayan. Apocalipsis 2:10

Matapos makumpleto ang Templo, ipinadala ni Solomon sa Templo ang Kaban ng Tipan, na nakaturo kay Kristo Jesus at sa kanyang tapat na mga tagasunod. Nang magkagayo'y ang mga Levita, mga manunugtog, at mga mang-aawit, "nagpupuri sa Panginoon ng mga salitang ito: Siya ay mabuti! 2 Cronica 5:1-13

Pagkatapos ay lumuhod si Solomon at nag-alay ng panalangin ng pag-aalay sa Diyos. (2 Cronica 6:12-42). Nang matapos siyang manalangin, "bumaba ang apoy mula sa langit, at sinupok ang handog na sinusunog at ang mga hain," na nagpapahiwatig ng pagtanggap ng Diyos, "at napuno ng kaluwalhatian ng Panginoon ang bahay." Nang makita ng buong bayan ng Israel ang apoy na bumababa at ang maluwalhating presensya ng Panginoon na napuno ang Templo, sila ay nagpatirapa sa lupa at sumamba at nagpuri sa Panginoon, na nagsasabi, Siya ay mabuti, ang Kanyang tapat na pag-ibig ay magpakailanman. 2 Cronica 7:1-3

Ang Templo ni Solomon ay magiging "isang bahay ng panalangin para sa lahat ng mga bansa." (Marcos 11:17, Isaias 56:7). Ito ay isang ilustrasyon kung paano, sa panahon ng Mesiyanikong Panahon, pagkatapos makumpleto at maluwalhati ang

espirituwal na templo, ang lahat ng mga bansa ay magsisimulang lumapit sa Diyos. Upang magawa ito, kakailanganin nilang lumapit sa espirituwal na templong ito, dahil mahahayag sa kanya ang kaluwalhatian ng Diyos. Si Paul, na tumutukoy sa panahong ito na malapit nang dumating, ay sumulat: “Sapagkat ang lahat ng nilalang ay may pananabik na naghihintay sa hinaharap na araw na isisiwalat ng Diyos kung sino talaga ang kaniyang mga anak.” Roma 8:19

Pagkatapos ay aanyayahan ang lahat ng sangkatauhan na lumapit sa Panginoon sa pagsamba, sa pamamagitan ng natapos na espirituwal na templo—si Kristo Jesus, “ang ulo ng katawan, ang simbahan,” kasama ang natapos na simbahan, ang klase ng “nobyas”. (Apocalipsis 22:17; Colosas 1:18). Sa pamamagitan ng uri ng “Kristo” ay lalapit ang sangkatauhan sa Ama, at lahat ng makakarinig ng kanilang mensahe at susunod dito ay matutuwa. Ang “mabuting balita ng malaking kagalakan” ay darating sa lahat ng tao. Lucas 2:10